

Sygn. akt VI W 5568/13

(...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia w VI Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Kegel

Protokolant: Agnieszka Śliwa

po rozpoznaniu sprawy z oskarżenia publicznego Komisariatu Policji W.

przeciwko

D. D. (D.) synowi J. i J. z d. (...) w B.

obwinionemu o to, że: w dniu 07 listopada 2013 r. o godz. 14:35 we W., na pl. (...), w Galerii (...) w sklepie (...), dokonał kradzieży tabletek L. (...) o wartości 13,99 zł, czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o.,

tj. o czyn z art. 119 § 1 kw

I. niewinnia D. D. od zarzutu popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku;

II. na podstawie art. 118 § 2 kpw kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 07 listopada 2013 r. około godziny 14.35 D. D. robił zakupy w sklepie (...), mieszczącym się w Galerii (...), przy pl. (...) we W..

Obwiniony włożył do torby, którą miał zawieszoną na ramieniu, cztery opakowania tabletek L. (...) 1200 oraz dwa opakowania tabletek B..

Po podejściu do kasy, D. D. wyłożył trzy opakowania tabletek (...) oraz dwa opakowania tabletek B.. Zachowanie obwinionego obserwował za pośrednictwem kamer monitoringu pracownik ochrony, który dokonał zatrzymania D. D..

Wartość tabletek, których obwiniony nie przedłożył w kasie, wynosiła 13,99 zł.

Dowód: wyjaśnienia obwinionego k. 39

zeznania świadków: Ł. S. k. 26

notatka urzędowa k. 3

protokół ujęcia k. 4

D. D. nie był dotychczas karany sądownie.

Dowód: dane o karalności k. 8

Wobec obwinionego nie zachodziły warunki określone w art. 17 § 1 i 2 kw.

Dowód: opinia sądowo - psychiatryczna

Przesłuchany w charakterze obwinionego D. D. przyznał, że zdarzenie opisane w zarzucie wniosku o ukaranie miało miejsce, zaprzeczył jednak, aby jego zamiarem było dokonanie kradzieży. Wyjaśnił, że wszystkie tabletki włożył do torby, którą miał na ramieniu. W torbie tej znajdowała się również teczka na dokumenty formatu A4. Jedno z opakowań tabletek L. (...)(...)wsunęło się pod tę teczkę, dlatego też obwiniony nie zauważył go, wyjmując pozostałe leki, jednocześnie – przez roztargnienie – nie dostrzegł, że liczba opakowań leków wyjętych przez niego przy kasie, była różna od zapakowanej wcześniej do torby.

D. D. wskazał, że zwrócił się do kasjerki o pomoc w zapakowaniu zakupów do torby, bowiem z uwagi na niedowład lewej ręki, ma trudności ze sprawnym wykonywaniem czynności i wówczas rozchylił torbę, aby mogła to uczynić. Obwiniony stwierdził, że gdyby istotnie nosił się z zamiarem dokonania kradzieży medykamentu, umożliwienie kasjerce wglądu do torby, gdzie się on znajdował byłoby zachowaniem zupełnie nieracjonalnym.

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie nie budził wątpliwości. Oczywistym było – o czym świadczyły wszystkie wskazane wyżej dowody, w tym wyjaśnienia obwinionego - że D. D. w dniu 07 listopada 2013 r. nie zapłacił przy kasie sklepu (...) za jedno opakowanie tabletek L. (...)(...), które wcześniej włożył do torby. Czyn stypizowany w art. 119 § 1 kw jest jednak wykroczeniem umyślnym o charakterze kierunkowym, którego można dopuścić się jedynie w zamiarze bezpośrednim. Dla przypisania więc D. D. odpowiedzialności za czyn objęty wnioskiem o ukaranie, Sąd musiałby wykazać, że działał on umyślnie, z zamiarem dokonania kradzieży leku.

Zdaniem Sądu w przedmiotowej sprawie niemożliwe było poczynienie jednoznacznych, nie budzących wątpliwości ustaleń w tym zakresie.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom obwinionego, powołującego się na okoliczności, które świadczyć miały o braku po jego stronie przestępczego zamiaru, a co za tym idzie – winy. Obserwacja D. D. podczas toczącego się postępowania pozwoliła Sądowi na stwierdzenie, że istotnie cierpi on na jednostronny niedowład ciała. Dolegliwość ta sprawiała, że nie korzystał na terenie sklepu samoobsługowego z koszyka, który musiałby trzymać w ręce, mając jednocześnie drugą rękę niesprawną. Wkładając zakupiony towar do koszyka zapewne nie przeoczyłby przy kasie jednego z opakowań. Znajdując się przy kasie obwiniony udostępnił kasjerce do wglądu wnętrze swojej torby, czego – co dla Sądu było oczywiste – nie uczyniłby, chcąc ukryć znajdujące się tam przedmioty.

D. D. nie był dotychczas karany sądownie, pracuje, posiada stałe źródło dochodu, prowadzi ustabilizowany tryb życia – okoliczności te nie przesądzają oczywiście o tym, że osoba taka nie może być sprawcą wykroczenia, jednakże mało prawdopodobne wydaje się, aby obwiniony narażał na szwank swoje dobre imię dla wejścia w posiadanie opakowania niezbyt kosztownego specyfiku, zważywszy że jednocześnie zapłacił za trzy opakowania tego samego medykamentu.

Mając zatem na uwadze niemożność jednoznacznego przypisania obwinionemu zamiaru dokonania kradzieży w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, który nie pozwalał na skuteczne podważenie wiarygodności stanowiska D. D., Sąd zobligowany był do jego uniewinnienia.

Konsekwencją takiego rozstrzygnięcia było obciążenie kosztami postępowania Skarbu Państwa – w myśl przepisu art. 118 § 2 kpw.